

purpose of this center is to promote socialization and self-realization of youth, intellectual, moral, spiritual development, realization of its creative potential and national-patriotic education, popularization of a healthy lifestyle, employment and employment in their free time, youth entrepreneurship, provision of youth civic education and volunteer development, raising the level of youth mobility. The youth center conducts informational and educational work and measures aimed at popularizing the healthy lifestyle of young people; organizes meaningful leisure for youth; promotes the study and dissemination of innovative national and international experience in policy implementation in the youth field. There is a network of youth centers of different scale and direction in Ukraine.

Key words: youth, youth center, state youth policy, youth cooperation, youth center, social formation.

Отримано 21.01.2018

УДК 316.624-053.6

О. В. Кібук
Kibuk93@meta.ua
О. М. Опалюк
Sedoy74@ukr.net

ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ВАЖКОВИХОВУВАНИМИ ПІДЛІТКАМИ

Кібук О. В., Опалюк О. М. Особливості індивідуально-профілактичної роботи з важковиховуваними підлітками. Розглянуто особливості індивідуально - профілактичної роботи з важковиховуваними підлітками. Делінквентність дітей належить до найважливіших показників, що характеризують економічне, соціальне і етичне благополуччя суспільства. У сучасній Україні стан делінквентності школярів викликає тривогу в суспільстві серед громадськості, лікарів, педагогів. Про це свідчать матеріали, розміщені у засобах масової інформації про положення дітей та підлітків в Україні. Така ситуація обумовлена важким соціально-економічним станом українців: безробіттям і міграцією,

регіональними конфліктами, зростанням кількості соціально неблагополучних сімей, кризою духовних цінностей, падінням етичного рівня населення. Певна доля провини за підвищення рівня делінквентності у дітей обґрунтовано покладається на загальноосвітню школу.

Аналізуючи механізми протиправної поведінки, не можна ігнорувати такі важливі фактори, що визначають поведінку суб'єкта, як специфічні властивості його особистості. Серед них необхідно виділити: спрямованість, світогляд, ціннісні орієнтації, соціальні настановлення, рівень правосвідомості, індивідуально-психологічні особливості, характер, а також умови соціальної ситуації на формування його особистості і поведінку до виникнення протиправної ситуації і безпосередню участь у ній.

Одній з найактуальніших завдань, що стоять перед нашим суспільством сьогодні, безумовно, являється пошук шляхів зниження зростання злочинів серед молоді і підвищення ефективності їх профілактики. Необхідність швидкого рішення цієї задачі обумовлена не лише тим, що в країні продовжує зберігатися досить складна криміногенна ситуація, але перш за все тим, що в сфері організованої злочинності втягується все більше і більше неповнолітніх, кримінальними угрупованнями, створеними підлітками, сколюються небезпечні злочини, і число їх неухильно зростає. Злочинність молодіє і приймає стійкий рецидивний характер. А така криміналізація молодіжного середовища позбавляє суспільство перспектив встановлення в недалекому майбутньому соціальної рівноваги і благополуччя.

Ключові слова: індивідуально-профілактична робота, делінквентна поведінка, соціальна занедбаність, педагогічна занедбаність, соціальні відхилення, асоціальна поведінка, девіантна поведінка.

Кибук О. В., Опалюк О. Н. Особенности индивидуально-профилактической работы с трудновоспитуемыми подростками. Рассмотрены особенности индивидуально-профилактической работы с трудновоспитуемых подростков. Делинквентность детей принадлежит к числу важнейших показателей, характеризующих экономическое, социальное и нравственное благополучие общества. В современной Украине состояние делинквентности школьников вызывает тревогу в обществе среди общественности, врачей, педагогов. Об этом свидетельствуют материалы, размещенные в

средствах массовой информации о положении детей и подростков в Украине. Такая ситуация обусловлена тяжелым социально-экономическим положением украинском: безработицей и миграцией, региональными конфликтами, ростом числа социально неблагополучных семей, кризисом духовных ценностей, падением нравственного уровня населения. Определенная доля вины за повышение уровня делинквентности у детей обоснованно возлагается на общеобразовательную школу.

Анализируя механизмы противоправного поведения, нельзя игнорировать такие важные факторы, определяющие поведение субъекта, как специфические свойства его личности. Среди них необходимо выделить: направленность, мировоззрение, ценностные ориентации, социальные установки, уровень правосознания, индивидуально-психологические особенности, характер, а также условия социальной ситуации на формирование его личности и поведение к возникновению противоправной ситуации и непосредственное участие в ней. Одной из самых актуальных задач, стоящих перед нашим обществом сегодня, безусловно, является поиск путей снижения роста преступлений среди молодежи и повышения эффективности их профилактики. Необходимость быстрого решения этой задачи обусловлена не только тем, что в стране продолжает сохраняться достаточно сложная криминогенная ситуация, но прежде всего тем, что в сфере организованной преступности втягивается все больше и больше несовершеннолетних, криминальными группировками, созданными подростками, скальваются опасные преступления, и число их неуклонно растет. Преступность молодеет и принимает устойчивый рецидивный характер. А такая криминализация молодежной среды лишает общество перспектив установления в скором будущем социального равновесия и благополучия.

Ключевые слова: индивидуально-профилактическая работа, делинквентное поведение, социальная запущенность, педагогическая запущенность, социальные отклонения, асоциальное поведение, девиантное поведение.

Наше сьогодні характеризується значною кількістю суспільних змін, що торкнулися не лише соціально-економічних сфер, а і особистісної. Все частішими стають акти насильницького протистояння, агресії, жорстокості серед важковиховуваних

підлітків . Саме тому зростає значимість дослідження проблем делінквентної поведінки, особливо неповнолітніх.

У сучасній психолого-педагогічній науковій літературі приділяється значна увага дослідженню делінквентної поведінки (А. Д. Глоточкін, Н. С. Гук, К. С. Лебединська, В. М. Оржихівська, О. В. Пирожков, В. М. Синьов, В. А. Худик та ін.).

Наше дослідження присвячене вивченню деяких індивідуально-психологічних та соціальних особливостей правопорушної поведінки важковиховуваних підлітків.

Проблема делінквентної (протиправної, правопорушної, антисуспільної) поведінки є центральною у більшості соціальних наук, оскільки суспільний порядок виконує важливу роль в розвитку як держави в цілому, так і кожного громадянина зокрема.

Соціалізація – багатосторонній процес освоєння людської культури і життя в суспільстві, засвоєння його норм, правил, знань. Одним із соціально-психологічних механізмів соціалізації особистості є адаптація до виконання певної соціальної ролі.

Соціальна дезадаптація в педагогічному аспекті – особливий вид поведінки, що не відповідає основним суспільним нормам, визнаним як обов'язкові.

Соціальна занедбаність – такі наслідки недостатніх виховних факторів, які призводять до упущень у соціалізації, в розвитку соціальних якостей, потреб, ціннісних орієнтацій, слабкої соціальної рефлексії, в набутті мінімального соціального досвіду, труднощів у оволодінні соціальними ролями. Як правило, такі неповнолітні розвиваються в особливому соціальному оточенні, неповноцінному за структурою (відсутність або заміна одного з батьків, низький соціальний рівень самих батьків і педагогів, соціальна депривація і сегрегація дитини).

Педагогічна занедбаність – наслідки дезінтегруючого впливу на розвиток особистості сукупності всіх факторів при домінуванні психолого-педагогічних. Вони проявляються, перш за все, в слабкому оволодінні провідними видами діяльності (рольова гра, навчання), які забезпечують повноцінний індивідуально-психологічний і особистісний розвиток. Наслідком є недоліки, упущення, відхилення в діяльності, поведінці, спілкуванні.

Соціальні відхилення бувають:

- корисної орієнтації – правопорушення, проступки, пов'язані з бажанням отримати матеріальну, грошову, майнову користь (крадіжки, пограбування, спекуляції, протекція);

- агресивної орієнтації – дії, спрямовані проти особистості (образа, хуліганство, побої, зґвалтування);

- соціально - пасивного типу – бажання самоусунутись від активного способу життя, ухилитись від громадянських обов'язків, небажання вирішувати особисті і соціальні проблеми (ухилення від праці, бродяжництво, алкоголізм, наркоманія, токсикоманія, суїцид) [4].

Отже, соціальна поведінка, яка не відповідає суспільним нормам має назву асоціальної. Така поведінка буває трьох видів: а) аморальна – порушення норм моралі і правил людського співжиття; б) протиправна – правопорушення, яке підлягає покаранню, але не кримінальному; в) злочинна – порушення кримінально-правових норм.

Асоціальна поведінка поділяється на девіантну та делінквентну

Девіантна поведінка – система вчинків або окремі вчинки людини, які мають характер відхилення від прийнятих у суспільстві норм (правових і моральних). Це порушення поведінки, не обумовлене психічними захворюваннями.

Виділяють девіації:- за направленістю: позитивні (героїзм), нейтральні (колекціонування), негативні; - за мотивацією: корисні і агресивні; - за суб'єктом: індивіди, соціальні групи, соціальні організації; - за масштабністю прояву: індивідуальні, групові; - за орієнтацією: екстраверти (спрямовані на інших людей: сімейні чвари, насильство), інтроверти (спрямовані на себе: п'янство, суїцид, наркоманія);- за формою прояву: хуліганство, агресія, злодійство, алкоголізм.

Рівні девіації – вираженість відхилень у поведінці. Виділяють:- докримінальний рівень – рівень поведінки, коли людина ще не стала суб'єктом злочинів і соціальні відхилення проявляються у вигляді дрібних правопорушень, недотримання норм моралі, правил поведінки в громадських місцях, ухилення від суспільно корисної праці, зловживання алкоголем, немедичного вживання наркотичних, токсичних засобів, які негативно впливають на психіку; - кримінальний рівень – рівень поведінки людини, коли соціальні відхилення виражаються в злочинних діях, які підлягають кримінальній відповідальності та розглядаються органами слідства і суду.

Девіантність буває:- імпульсивна – порушення норм поведінки, які виникають неочікувано, непередбачувано і в порівняно незначний проміжок часу (агресія, суїцид);- первинна – дії, які дозволяють робити

висновок про наявність девіантної поведінки;- вторинна – вчинки особи як відповідь на визначення девіанта (вислів американського соціолога Е.Лемерта);- субкультурна – поведінка, якою людина відхиляється від норм оточуючого суспільства шляхом попадання під вплив норм субкультури.

Фактори, які обумовлюють девіацію:

- індивідуальні–обумовлені психобіологічними і виховними передумовами девіантної поведінки, які утруднюють адаптацію індивіда до середовища, її самореалізацію;

- особистісні – фактори самої особистості, які проявляються в її активно-вибірковому відношенні до середовища існування, до норм і правил поведінки, ціннісних орієнтацій в житті та діяльності, самооцінці;

- соціальні – фактори соціального середовища, які негативно впливають на формування і розвиток індивіда;

- соціально-психологічні – обумовлені несприятливими особливостями взаємодії індивіда з своїм найближчим оточенням у сім'ї, шкільному колективі, середовищі ровесників, друзів;

- психолого-педагогічні – обумовлені недоліками виховання в сім'ї, дошкільному закладі, школі [3].

Делінквентність (англ. "провинність") – психічна готовність до правопорушення. Дане поняття характеризує випадки вчинків, які постійно повторюються і є асоціальними за спрямованістю [2].

Адиктивна поведінка – система стосунків, спрямованість вчинків людини, які призводять до вживання нею наркогенних засобів; стадія наркотизації без явно виражених психічної і фізичної залежностей.

Протиправна поведінка має всі елементи „нормальної” поведінки, але на відміну від неї, має асоціальну спрямованість, відрізняється також способом досягнення мети, який вступає в конфлікт з нормами права. Асоціальна спрямованість делінквентної поведінки стає виразною у випадку спеціального аналізу процесу мотивації, прийняття рішень, вибору засобів досягнення поставлених цілей і практичної реалізації правопорушного задуму.

Головна роль у вирішенні цієї щонайгострішої проблеми відводиться соціальній педагогіці, хоча, звичайно, вирішити її можна тільки комплексно, із залученням всіх сил суспільства. Проте інтеграція зусиль суспільства може здійснитися лише в рамках наукового обґрунтування, забезпечення ефективними технологіями соціально-педагогічної системи перевиховання особи неповнолітнього за допомогою послідовних педагогічних і

профілактичних дій, що забезпечують формування особи з правильними життєвими установками.

У структурі індивідуальної профілактики правопорушень можна виділити наступні основні завдання:

- своєчасне виявлення осіб з соціально-відхиленою поведінкою і схильних до здійснення правопорушень, а також батьків і інших осіб, що негативно впливають на них;

- вивчення вікових і психологічних особливостей особи неповнолітніх правопорушників з метою не допущення конфлікту молодшої людини з суспільством, усунення сприяючих йому причин і умов;

- розробка програми індивідуальної профілактичної дії на правопорушника і оточуючого його середовища з врахуванням наявних форм і методів, результативності їх вживання;

- організація взаємодії і спадкоємності у виховній і профілактичній роботі всіх суб'єктів соціально-педагогічної діяльності, повсякденного і безперервного контролю за способом життя підлітків з девіантною поведінкою, реагування на «зриви» і заохочення позитивних зрушень.

Перевиховання — процес складний, який вимагає величезних зусиль, напруги, використання всілякого арсеналу профілактичної і етичної дії, оскільки приходится мати справу з найбільш запущеними в педагогічному, виховному відношенні людьми, яким не змогли привити позитивних навиків поведінки ані сім'я, ні школа, ні трудовий колектив. Робота з ними потребує особливого уміння виділити потенційні можливості особи і вплинути на людину в потрібному напрямі, допомогти його виправленню і перевихованню. Успіх тут багато в чому залежить від того, як сам підліток прагне до усунення негативних сторін в своїй поведінці, соціальному способі життя.

Якщо форма і мета індивідуальної профілактика правопорушень полягає у виявленні осіб, схильних до здійсненню антигромадських проявів, і прийнятті по відношенню до них заходів виховної дії, то по суті вона є організованим процесом перевиховання окремих осіб, здійснюваним у вузькоспеціальних цілях, - не допустити здійснення повторних правопорушень. При цьому особлива увага має бути звернена на наступні категорії неповнолітніх:

- що повернулися з виховних колоній після відбуття покарання, поведінку яких, проте, викликає занепокоєння;

- засуджених неповнолітніх, відносно яких виконання вироку до позбавлення свободи відстрочене;

- що скоїли злочини, але звільнених від кримінальної відповідальності у зв'язку з вживанням заходів суспільної або адміністративної дії або унаслідок амністії, а також що зробили суспільно-небезпечні дії до досягнення віку, з якого настає кримінальна відповідальність;

- що повернулися із спеціальних навчально-виховних закладів;

- що вживають спиртні напої і наркотичні речовини;

- раніше не судимих, але притягнених не менше двох разів за рік до адміністративної відповідальності або повторному приводу для офіційного застереження;

- що злісно ухиляються від навчання;

- що систематично займаються азартними іграми, а також ведучих антигромадський спосіб життя [5].

Попередження групової злочинної діяльності неповнолітніх і молоді значною мірою залежить від зусиль психологів, соціальних педагогів та працівників правоохоронних органів. Але вивчення практики свідчить, що у цій роботі є істотні недоліки.

Основними причинами низької ефективності є:

1. Індивідуально-профілактична робота здійснюється формально, без урахування особливостей особистості неповнолітніх і молоді, їх зв'язків, специфіки групування, становища в групі тощо.

2. Відсутня цілеспрямована робота щодо групи, яка стала для підлітка референтною, на яку він орієнтується, думку якої особливо цінує.

3. Недостатньо надається допомога в адаптації до життя, налагоджуванні позитивних зв'язків і стосунків.

Тому особливо сьогодні є проблема педагогічного впливу на учнів із різними відхиленнями в моральному розвитку. У роботі з такими підлітками дуже важливим є особистісно орієнтований підхід. Як свідчить практика, його ефективність залежить безпосередньо від урахування педагогом найважливіших типологічних особливостей, властивих цій категорії учнів. Виховна робота з метою запобігання правопорушень серед неповнолітніх ускладнюється тим, що в педагогічній літературі відсутня єдина загальноприйнята типологія школярів-правопорушників. Це

негативно впливає на вибір форм і методів виховної роботи з ними, призводить до поверхового уявлення про цей контингент учнів.

Профілактична дія стає оптимальною, якщо воно враховує особливості і тенденції розвитку особистості і збігається з її внутрішніми спонуками.

Список використаних джерел

1. Збірник коректувальних програм з профілактики девіантної поведінки учнів професійно-технічних навчальних закладів [Електронний ресурс] / Укладач : Сиско Н. М. – Хмельницький : НМЦ ПТО ПК у Хмельницькій області, 2014. – 473 с. – Режим доступу : https://www.google.com.ua/webhp?sourceid=chromeinstant&rlz=1C1AVNC_enUA605UA605&ion=1&espv=2&ie=UTF-8#

2. Зіядова Д. Мотиви злочинів, скоєних школярами / Д. Зіядова // Шкільний світ. – 2010. – № 15. – С. 1, 3-4.

3. Климків Р. І. Формування просоціальної поведінки осіб, які відбувають покарання з випробуванням [Електронний ресурс] / Р. І. Климків // Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. – 2013. – Вип. 5. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vnadps_2013_5_39.pdf

4. Криминологія : учебник для вузов / под ред. проф. В. Д. Малкова – 27-е изд., перераб. И доп. – М. : ЗАО «Юстицинформ», 2006. – 528 с. – (Серия «Образование»). – (Глава 17. Преступность несовершеннолетних и ее предупреждение. – С. 338-370).

5. Луценко Ю. А. Діти-правопорушники. Що робити? : [посібник] / Юрій Луценко. – К. : Шкільний світ, 2010. – 128 с. – (Бібліотека «Шкільного світу». Психологія).

6. Момоток Т. П. Основні напрямки попередження злочинності неповнолітніх на загальнодержавному та регіональному рівнях [Текст]. Методичний посібник / Т. П. Момоток. – Черкаси, 2011. – 92 с.

7. Оржеховська В. Превентивна педагогіка: навч. посіб. / В. Оржеховська, О. Пилипенко. – Черкаси: Вид-во Чабаненко Ю., 2007. – 284 с.

8. Толчініна О. І. Корекція девіантної поведінки підлітків: профілактика правопорушень : посіб. / О. І. Толчініна, Т. О. Саванчук. – Черкаси : Ваш Дім, 2005. – 171 с.

9. Туз Н. Д. Вплив соціального середовища на формування особистості неповнолітнього злочинця [Електронний ресурс] / Н. Д. Туз // Митна справа. – 2013. – № 5(2.2). – С. 75-79. – Режим доступу : [http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Ms_2013_5\(2.2\)__16.pdf](http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Ms_2013_5(2.2)__16.pdf)

10. Федоров І. О. Профілактика правопорушень серед неповнолітніх як соціально- педагогічна проблема [Електронний ресурс] / І. О. Федоров // Вісник Глухівського держ. пед. ун-ту. Серія: Педагогічні науки. – 2011. – Вип. 18. – С. 120-125. – Режим доступу: http://gnpu.edu.ua/files/VIDANNIY/Visnik_18/V18_120_125.pdf.

11. Чуносів М. Делінквентна поведінка неповнолітніх як об'єкт теоретичного аналізу [Електронний ресурс] / М. Чуносів // Проблеми підготовки сучасного вчителя. – 2013. – №8(1). – С. 255-260. – Режим доступу : [http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ppsv_2013_8\(1\)__43.pdf](http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ppsv_2013_8(1)__43.pdf)

Spisok vikoristanih dzherel

1. Zbirnik korektival'nih program z profilaktiki deviantnoï povedinki uchniv profesijno-tehnicnih navchal'nih zakladiv [Elektronnij resurs] / Ukladach : Sisko N. M. – Hmel'nic'kij : NMC PTO PK u Hmel'nic'kij oblasti, 2014. – 473 s. – Rezhim dostupu : https://www.google.com.ua/webhp?sourceid=chromeinstant&rlz=1C1AVNC_enUA605UA605&ion=1&espv=2&ie=UTF-8#

2. Zijadova D. Motivi zlochiniv, skoenih shkoljarami / D. Zijadova // Shkil'nij svit. – 2010. – № 15. – S. 1, 3-4.

3. Klimkiv R. I. Formuvannja prosocial'noï povedinki osib, jaki vidbuvajut' pokarannja z viprobuvannjam [Elektronnij resurs] / R. I. Klimkiv // Visnik Nacional'noï akademii Derzhavnoï prikordonnoï sluzhbi Ukraïni. – 2013. – Vip. 5. – Rezhim dostupu : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vnadps_2013_5_39.pdf

4. Kriminologija : uchebnik dlja vuzov / pod red. prof. V. D. Malkova – 27-e izd., pererab. I dop. – M. : ZAO «Justicinform», 2006. – 528 s. – (Serija «Obrazovanie»). – (Glava 17. Prestupnost' nesovershennoletnih i ee preduprezhdenie. – S. 338-370).

5. Lucenko Ju. A. Diti-pravoporushniki. Shho robiti? : [posibnik] / Jurij Lucenko. – K. : Shkil'nij svit, 2010. – 128 s. – (Biblioteka «Shkil'nogo svitu». Psihologija).

6. Momotok T. P. Osnovni naprjamki poperedzhennja zlochinnosti nepovnolitnih na zagal'noderzhavnomu ta regional'nomu rivnjah [Tekst]. Metodichnij posibnik / T. P. Momotok. – Cherkasi, 2011. – 92 s.

7. Orzhehova V. Preventivna pedagogika: navch. posib. / V. Orzhehova, O. Pilipenko. – Cherkasi: Vid-vo Chabanenko Ju., 2007. – 284 s.

8. Tolchinina O. I. Korekcija deviantnoï povedinki pidlitkiv: profilaktika pravoporushen' : posib. / O. I. Tolchinina, T. O. Savanchuk. – Cherkasi : Vash Dim, 2005. – 171 c.

9. Tuz N. D. Vpliv social'nogo seredovishha na formuvannja osobistosti nepovnlitn'ogo zlochincja [Elektronnij resurs] / N. D. Tuz // Mitna sprava. – 2013. – № 5(2.2). – S. 75-79. – Rezhim dostupu : [http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Ms_2013_5\(2.2\)__16.pdf](http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Ms_2013_5(2.2)__16.pdf)

10. Fedorov I. O. Profilaktika pravoporushen' sered nepovnlitnih jak social'no- pedagogichna problema [Elektronnij resurs] / I. O. Fedorov // Visnik Gluhivs'kogo derzh. ped. un-tu. Serija: Pedagogichni nauki. – 2011. – Vip. 18. – S. 120-125. – Rezhim dostupu : http://gnpu.edu.ua/files/VIDANNIY/Visnik_18/V18_120_125.pdf.

11. Chunosov M. Delinkventna povedinka nepovnlitnih jak ob'ekt teoretichnogo analizu [Elektronnij resurs] / M. Chunosov // Problemi pidgotovki suchasnogo vchitelja. – 2013. – №8(1). – S. 255-260. – Rezhim dostupu : [http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ppsv_2013_8\(1\)__43.pdf](http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ppsv_2013_8(1)__43.pdf)

Kibuk O. V., Opalyuk O. N. Features of individually-preventive work with difficulty teenagers. Features of individual-preventive work with difficulty teenagers are considered. Delinquency of children is one of the most important indicators that characterize the economic, social and ethical well-being of society. In modern Ukraine, the state of delinquency of schoolchildren is alarming in society among the public, doctors, and educators. This is evidenced by the materials posted in the media about the situation of children and adolescents in Ukraine. This situation is due to the difficult socio-economic condition of Ukrainians: unemployment and migration, regional conflicts, an increase in the number of socially disadvantaged families, the crisis of spiritual values, the decline of the ethical level of the population. A certain part of guilt for raising the level of delinquency in children is grounded on general secondary education.

Analyzing the mechanisms of unlawful behavior, one can not ignore such important factors that determine the behavior of the subject as the specific properties of his personality. Among them it is necessary to highlight: orientation, worldview, value orientation, social orientation,

level of legal consciousness, individual psychological peculiarities, character, as well as conditions of the social situation on the formation of his personality and behavior to the emergence of an unlawful situation and direct participation in it. One of the most pressing challenges facing our society today is undoubtedly the search for ways to reduce the growth of crimes among young people and increase the effectiveness of their prevention. The need for a quick solution to this problem is due not only to the fact that the country continues to maintain a rather complex criminal situation, but above all that in the field of organized crime, more and more juveniles, criminal groups created by adolescents, dangerous crimes are shaking, and the number They are steadily increasing. Crime is young and accepts a persistent recurrent nature. And such a criminalization of the youth environment deprives society of the prospect of establishing in the near future of social equilibrium and well-being.

Key words: individual-prophylactic work, delinquent behavior, social neglect, pedagogical neglect, social deviations, asocial behavior, deviant behavior.

Отримано 03.02.2018

УДК 349.3:364.65-055.52

Т-С. Я. Людкевич
tasjalju@gmail.com

Ю. В. Сербалюк
serbaliuk@gmail.com

СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАХИСТУ МАТЕРИНСТВА В УКРАЇНІ

Людкевич Т-С. Я., Сербалюк Ю. В. Соціально-правові аспекти вдосконалення захисту материнства в Україні. Приділено увагу стану захисту материнства в Україні з урахуванням демографічної проблеми пов'язаної із скороченням та старінням населення. Проаналізована статистика щодо динаміки кількості